

ובברייתא זו נאמר מפורש "מפני הרמאין".

והגמרא מביאה עובדא, שהפקידו יין של גוים בביתו של "אריס", והוא היה אריסו של הגוי בעל היין. והגמרא דנה אם יש חילוק בין אריס לסתם גוי.

דבי, אנשיו של גוי אחד ששמו **פרזק**, והוא היה **רופילא**, משנה למלך בבל בימי האמוראים, וישראל עשה אצלם יין בכשרות, והם **אותיבו המרא גבי אריסייהו**, הפקידו את היין אצל אריסיהם, גוי כמותם.

שאלה זו על היין הובאה לשיבתו של רבא.

סבור רבנן קמיה דרבא למימר, סבור החכמים שישבו לפני רבא, לומר **כי חיישינן לגומלין**, במה חששו חכמים לאסור מטעם "גומלין", **הני מילי**, דברים אלו אמורים, **היכא דקא מותיב האי גבי האי**, בסתם גוים שהאחד מפקיד אצל השני, ובפעם הבאה מפקיד השני אצל הראשון. **אבל הכא**, במקרה דידן, **כיון דאריסיה לאו דרכיה לאותוביה**, אין דרכו של האריס לחזור ולהפקיד אצל **בי פרזק רופילא**, על כן, **לגומלין לא חיישינן**, והיין מותר בשתייה.

אמר להו רבא לחכמי ישיבתו: אדרבה!

אפילו למאן דאמר: לא חיישינן לגומלין, **הני מילי**, דברים אלו אמורים, **היכא דלא מירתת מיניה**, שאין גוי אחד מפחד מהשני, ואם בעל היין יגע, ולא ימצא חן בעיניו, יתכן שבעל הבית ילשין ויעיד עליו. **אבל הכא**, **כיון דמירתת מיניה**, האריס מפחד מן אדונו, לא ילשין עליו. ויותר מכך, אף אם פרזק רופילא יגע **מחפי עליה זכותא**, יחפה עליו לזכותו, ויעיד עליו שלא נגע.

לכן סובר רבא שבאופן זה — אסור לכל הדעות.

והגמרא מביאה עוד עובדא בנדון זה (170).

ההוא כרבא, בעיר גדולה אחת, **דהוה יתיב בה חמרא דישראל**, שהפקידו שם יין של ישראל. **אשתכח**, נמצא שם **עובד כוכבים**, **דהוה קאי ביני דני**, העומד בין החביות.

אמר רבא: אם הוא גוי חלש, כלומר: אינו בעל שררה, ומפחד משופטי העיר, **ואם ימצאוהו נוגע נתפס עליו כגנב**, ויחייבוהו לשלם — **חמרא שרי**, מותר היין אפילו בשתייה, כי אפשר לסמוך על אימתו משופטי העיר. **ואי לא**, אם אינו מפחד מהשופטים — **אסור היין**, אפילו בהנאה.

הדרן עלך פרק רבי ישמעאל

כיון שאינו בעל היין, כנ"ל. וכן מתורצת קושיא השניה, שאכן לא מדובר שכתב לו "התקבלתי".

170. **התוס'** מפרשים, שהיין היה מונח בתוך הרחוב, והיה שם גם יין של גוים [ויתכן שהיתה כן גירסתם. עיין בריטב"א] לכן על עצם ביאתו למקום זה לא נתפס כגנב, אלא על הנגיעה.

נחשוש שהנפקד ינסך את היין? וכי הוא מפחד מבעל היין?! וכי בעל היין יקפיד עליו אם ינסך?! ועוד קשה, הרי לשיטת רש"י כתב לו הגוי "התקבלתי", וסילק עצמו לגמרי מן היין, במה יש פחות חשש אם הופקד בבית גוי אחר, הלא בכל מקרה הגוי בעל היין הסתלק לו מן היין. אבל לשיטת רבינו תם ניחא, כיון שהמפתח והחותם ביד ישראל, אין לחשוש שיטרח ויזיף,